

وَإِنِّي
سَمِعْتُ
رَسُولَ
اللَّهِ صلّى
اللّه عليه
وسلّم
يَقُولُ “‒Bunun babası, babam
Ömer bin Hattâb’ın dostu idi. Ben Rasûlullâh’ın şöyle
dediğini işittim: إِنَّ
أَبَرَّ
الْبِرِّ
صِلَةُ
الْوَلَدِ
أَهْلَ وُدِّ
أَبِيهِ «İyiliklerin en değerlisi, insanın
babası ölden sonra, baba dostunun âilesini kollayıp
gözetmesidir.»” (Müslim, Birr ve Sıla, 11-13) Değerli Kardeşlerim Bir
gün Sevgili Peygamberimiz -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem-, Hazret-i Âşe ile
beraberken huzûr-i saâdetlerine ihtiyar bir hanım gelir. Allah Rasûlü ona
adını sorar. O da; جثامة
المزنية “Cessâme
el-Müzenî” diye cevap verir. Bunun üzerine Efendimiz
-Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem-, “çirkin” mânâsına gelen
bu adı, “güzel” anlamındaki yeni bir isimle değiştirerek, “Hayır, senin
adın «Cessâme» değil, حسانة
المزنية Hassâne
el-Müzenî’dir.” buyurur. Sonra da ihtiyar kadına hâlini hatırlar, sorar,
pek çok iltifatlarda bulunur. Yaşlı hanım gittikten sonra Allah
Rasûlü’nün ona gösterdiği ihtiram, ilgi ve alâkası dikkatinden
kaçmamış olan Hazret-i Âşe merak ederek; يا
رسول الله
تقبل على هذه
العجوز هذا
الإقبال ؟
فقال : “‒Bu yaşlı hanım kimdi yâ
Rasûlâllah” diye sorar. O da; إنها
كانت تأتينا
زمن خديجة و إن
حسن العهد من
الإيمان هذا
حديث صحيح على
شرط الشيخين
فقد اتفقا على
الاحتجاج
برواته في
أحاديث كثيرة
و ليس له علة
“‒Hatice’nin arkadaşı olup onun sağlığında bize gelip giderdi. Kuşkusuz ahde

Sonra Rasûlullah -Sallâllahu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz şu sözlere iki defa tekrar etti: "Sizler bana bırakırsınız değil mi?" "Bunu işiten ashâb, Hazret-i Peygamber'in hatırı için Hazret-i Ebû Bekir'e bir saygı göstermeye başladı ve bir daha onu hicretle kimse incitmedi. (Buhârî, Fedâilü Ashâb, 5) "Muhterem Kardeşlerim Sevgili Peygamberimiz, dosta yapılan iyiliğe bizzat ve en güzel şekilde karşılık vermeyi de vefâcının gereği olarak addetmişlerdir. Nitekim Habeşistan'dan Necûşân'ın gönderdiği heyet, bir gün Hazret-i Peygamber'i ziyarete gelmişti. Efendimiz -Sallâllahu Aleyhi ve Sellem- kalkıp kendisi onlara hizmet etmeye başladı. Bunu gören ashâb; "Siz bırakın, Sizlerin yerinize biz yaparız." dediler. Bunun üzerine Allah Rasûl; -Sallâllahu Aleyhi ve Sellem- duygularını şu şekilde ifade etti: "Onlar benim ashâbıma iyilik yaptılar, ben de bizzat onlara iyilik yapmak istiyorum." (İbn Kesîr, Bidâyetü'l-Mübeddî, III, 99) Zira gelen heyete yapılacak olan ikram ve iltifat, onların şahsında bizzat devlet başkanı olan Necûşân'ın iltifat olacaktı. Peygamber Efendimiz de onlarla bizzat ilgilenerken zor zamanda kendisine ve ashâbına yapılan iyiliğe ne kadar değer verdiğini göstermiş ve vefâcılığın en güzel misali sergilemiştir. Allah Rasûl; -Sallâllahu Aleyhi ve Sellem- davası uğrunda şehid olanların geride bıraktıkları çocuklarına ve yakınlarına da büyük bir şefkat ve merhamet göstermiş, onlara sahip çıkmış, böylece onlara karşı da vefâcılığını sergilemiştir. Allah Rasûl; Medîne'de kendi evinden sonra en çok Sûleyman'ın evine gittiğini gören sahâbe-i kirâm, bunun sebebini merak etmişler, Rasûlullah-Sallâllahu Aleyhi ve Sellem-Efendimiz de; "Ben ona merhamet ediyorum, onun kardeşi (Bîr-i Ma'ne) benim (ashâbımla beraber şehid edilenler) arasında idi." buyurmuştur. (Buhârî, Cihâd, 38) Muhterem Kardeşlerim Peygamber -Sallâllahu Aleyhi ve Sellem-Efendimiz'in yeksek vefâcılığı son olarak da şunu zikrederim: Akabe beyatlerinde Medîneli heyetin içinde bulunan Ebû'l-Heysem bin et-Teyyih'in "Ey Allah'ın Rasûl; bizimle Sen'in kavmin arasında anlaşma var. Biz bu şekilde Sana söz verince anlaşmayı ortadan kaldırıyoruz. Biz Sana beyat edip söz verdikten sonra, Allah Sana tekrar

